

измамж, и че Христіани-тѣ сж сбирщина отъ луды хора.”

“Да, казувалъ съмь, но то е было когато ми сж ся противили и сж мя разгнѣвявали. Азъ и сега мыслиж че мнозина, които исповѣдватъ че сж Христіяни, не сж друго нищо освѣнь лице-мѣрцы. Но че има истинско благочестіе, — което нито вы нито азъ смы опытали, — и че има наистинж благочестиви челоуѣци, това азъ не можж да отрежж.

Разговоръ-тѣ, който ся продължаваше доста дълго врѣме по тойзи начинъ, направи силно впечатлѣніе върху умъ-тѣ на Хенриха. Младый тѣ мжжъ обаче продължаваше да ся спива додѣ най-послѣ станж явенъ пияница. Той ся вдаде на играніе на карты до толкова, щото достигнж да отжши съвѣсть-тж си. Най-сетнѣ когато, слѣдъ еднаж ноцнж раскошность, той отиваше за у дома си, паднж отъ кола-та и много злѣ ся натърти. Една тежка болестъ тогава го хванж, и понеже той бѣше вече ослабнжлъ отъ развратный-тѣ си животъ, не можя да оздравѣе и най-сетнѣ умрѣ съ ужасенъ начинъ.

Отъ това, що ся каза за тойзи младъ мжжъ, всякой види несъобразность-тж на животъ-тѣ му съ вѣруванія-та му; но колко хиляды, хиляды души има като него, които ся надѣхтъ че въ край-тѣ на животъ-тѣ си ще влѣзжтъ въ царство небесно! Нѣма съмнѣніе че мнозина, които бы прочели настоящ-тж повѣсть, и които ся мыслятъ за свободны отъ всякаквы голѣмы пороцы, приличать на младый тѣ мжжъ, и наистинж ся намиратъ въ сжщо-то състояніе въ което е былъ и той, и наистинж вървятъ въ сжщій-тѣ шжтъ, въ който и той е вървѣлъ, т. е. въ пжтъ-тѣ на който край-тѣ е къмъ смърть-тж. (1)

(1) Прит. 16; 25.